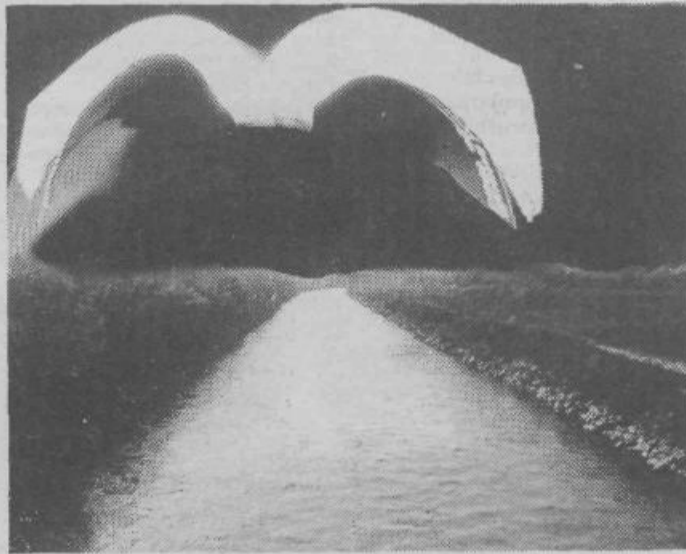

● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA

KNJIŽNICA
JOŽETA MAZOVCA

Misel ob mesecu knjige

»Dolgo nosiš ogenj v ustih.
Dolgo ga skrivaš.
Za koščenim plotom zob.
Med belim risom ustnic ga stiskaš.«

Lepota besede. Črka ob črki. Sestavljaš jih, zлагаš. Iščeš besede, greješ jih. Barvaš. Nove jih storiš. Se izgubljaš med njimi, se najdeš, se čудиš in lepo ti je in dobro ti je dobra beseda in toplo ti stori toplo. Če tega ne znaš, ne moreš storiti? Poiščeš jo. V knjigo greš. Za hip, za uro, za dve ali za minuto. Pjesnik ti govori, pisatelj ti pripoveduje in oba sta človeka kot ti.

»Veš, da ne sme noben zavohati
dima iz tvojih ust.
Spominjaš se, da vrane ubijajo belo vrano.
Zato zakleneš usta.
In skriješ ključ.
Ampak nekoč začutiš v ustih besedo.
Voilina glave ti odmeva od nje.«

Poglej vase in odgovori si, koliko ti je do teh prašnih papirnatih življenj, do vprašanj, iskanj, odgovorov, spoznanj! Za koga so pisana! Kakšen je njihov namen? Je ta, da o njih pišejo dolge članke in debele knjige, torej besede zaradi besede? Da ima večno vmes prste delo, ki pogojuje novo delo? So pesmi za nesrečne zaljubljenice in melanholične osamljenice? So debela poglavja v romanih za upokojence in študente, ki imajo veliko časa. Za koga vse to, če ne za nas vse!

»Tokrat začneš iskati ključ svojih ust.
Dolgo ga iščeš.
Ko ga najdeš, odkleneš tišaj svojih ustnic.
Odkleneš rjo svojih zob.
Potem iščeš jezik.
Ampak jezika ni.
Potem hočeš izreči besedo.
Ampak usta so polna pepela.«

Mi pa hitimo dalje in grozno se nam mudi, da česa v življenju ne zamudimo. O knjigi razmišljamo o mesecu knjige. Spomnimo se nanjo in zaželimo si katero prebrati, mesec knjige mine in mi še vedno hitimo naprej in sem pa tja si v resnici zaželimo »dobre« knjige. Besede pa rjavijo, puste so in dolgočasne.

Jezik je okoren, iščemo črko, iščemo besedo, a naš zaklad je zaprašen in mi nismo več čuvaji svojega bogastva.

»In namesto besede se skotali
kepa pepela med saje
v tvoje grlo.
Zato odvržeš zarjavel ključ.
Potem si narediš nov jezik iz zemlje.
Jezik, ki govori besede iz prsti.«

In življenje gre dalje. Zaželiš si, želiš si, če v resnici nekaj hočeš. Tako bo, tako mora biti. Dobra, topla beseda ti pomaga. Na potovanje zastoj lahko greš, kamor si zaželiš, na morskno dno, na zvezdo, izmišljeno ali pravo. Kaj se ti hoče, česa se ti želi? Resnice? Pravljičje? Lepote? Pustolovščine? Verjemi ali ne, to ti pomore, medtem, ko hitiš in si nekaj vztrajno želiš.

»Vsakdo ima svojo kačo in svojo zvezdo.
Ampak zvezde samo včasih z nevidnim žarkom
prebodejo list v goščavi naših trenutkov.«

M. M.

Verzi so iz poezije Dane Zajc: Kepa pepela in Ubijalci kjač.

Slika: Dušan G.

Kratko, pa jasno

Zaloški cesti 16 in jih pripraviti za različne interesne dejavnosti. Mlade iz OO ZSMS vabimo k sodelovanju.

V sredo, 17. oktobra, je bila seja predsedstva OK ZSMS. Na seji smo obravnavali skupščinsko gradivo, razpravljali o praznovanju dneva mladosti in se pogovorili o zaključkih delovne skupine, za ureditev prostorov na Zaloški cesti, o katerih boste lahko prebrali v novi številki DIMA, ki je v pripravi. Vse, ki bi radi prispevali h kvalitetnejši vsebini Delovnega informaterja mladih, vabimo k sodelovanju.

Med nami živi in dela nova OO ZSMS, in sicer OO ZSMS DO Mercator — Rožnik, TOZD Golovec. Pri njihovem delu jim želimo kar največ uspeha.

JELKA HRZENJAK

● ČESTITKE OB JUBILEJU

Naša občanka Lucija Dežman, udeleženka NOB in nosilka partizanske spomenice 1941, stanujoča v Sadijni vasi št. 33, je 28. oktobra praznovala osemdeseti rojstni dan. Čestitamo k življenjskem jubileju!

● OPERATIVNI ODBOR O III. SAMOPRISPEVKU

V naši občini smo do sedaj zgradili iz III. samoprispevka prizidke k osnovnim šolama Jože Moskrnič in Karel Destovnik-Kajuh ter k VVO Nove Jarše, prav kmalu pa bo dokončno urejena tudi telovadnica k OŠ Ketteja in Murna. Po programu tega samoprispevka bi morali v občini postaviti še osnovno šolo v Zgornjem Kašlju, vrtec v Štepanjskem naselju, zdravstveni dom na Fužinah in prizidek k OŠ Adolfa Jakhla v Zalogu.

Prav ti štirje še nezgrajeni objekti so bili predmet pogovora na razširjeni seji operativnega odbora za izgradnjo objektov družbenega standarda naše občine 18. oktobra. Očitno je namreč, da denarja za vsa načrtovana poslopja ne bo dovolj. Ker pa so razmere v občini prav v šolstvu, zdravstvu in otroškem varstvu zelo pereče, bolj kot v drugih ljubljanskih občinah, saj se v nekaterih celo število prebivalcev zmanjšuje, medtem ko jih je v naši občini že zdaj okoli 70 tisoč (ko bo do konca zgrajena stanovanjska soseska Fužine, pa se bo njihovo število povečalo še za 16 tisoč), se člani odbora niso mogli spriznati s tem, da nekateri načrtovani objekti ne bi zgradili.

Predvsem je tu vprašanje zidave zdravstvenega doma na Fužinah; izvršni svet mesta Ljubljane je letos poleti sklenil, da se njegova gradnja prestavi, kajti prednost naj bi imela nova ljubljanska porodnišnica. Predstavnik izvršnega odbora skupnosti III. samoprispevka je ob nekaterih pripombah članov našega operativnega odbora poudaril, da ne gre za prepoved gradnje — dom lahko postavimo, če imamo denar, vendar ne moremo računati na kakršnokoli drugo pomoč; kdaj bo zdravstveni sistem sposoben prispevati delež, za katerega se je obvezal, k njegovi gradnji, pa tudi ni mogoče reči. Navzoči so se

strinjali s tem, da porodnišnico v Ljubljani zelo potrebujemo, vendar smo vseskozi poudarjali, da ima prednost osnovno zdravstveno varstvo. Prav tega pa v naši občini ni več mogoče zagotavljati.

Predsednica našega komiteja za družbene dejavnosti Marijana Šturbej je dejala, da v mestu kar naprej opozarjamo na težave naše občine, vendar nihče ne prislusne tem besedam. Ne moremo pristati na to, da gradimo stanovanja brez objektov družbenega standarda. Kot je bilo povedano že na več drugih sejah v naši občini, so navzoči tudi tokrat poudarili, da bi moralo mesto sodelovati pri gradnji spremljajočih objektov na Fužinah. Zadevo bi morali

postaviti na ostrino, so predlagali nekateri, in preprosto ustaviti gradnjo te stanovanjske soseske.

Prav prizadeto so izvenele besede dr. Zvonka Rauberja, direktorja ZD Moste, ko je opisoval, kako nemogoče so zaradi prostorske stiske in z njo povezanega premajhnega števila zdravnikov razmere v tej ustanovi; vse bolj sta zanemarjeni preventiva, medicina dela, saj so se zdravniki prisiljeni ukvarjati zgolj s kurativo; nemogoče je stanje v ginekoloških ambulantah, dosti bolje pa tudi ni v otroškem varstvu in splošnem varstvu odraslih. Prav zato se v občini ne moremo kar tako odreči zdravstvenemu domu na Fužinah, saj se bo nanj usmerilo okoli 39.000 prebivalcev.

Na tehtnici pa je tudi prizidek k OŠ Adolfa Jakhla v Zalogu, kjer gre za novo telovadnico in adaptacijo kuhinje. Člani odbora so menili, da bi to še kazalo premisliti, saj se število prebivalstva na tem območju ne bo več bistveno povečalo. V bližnji prihodnosti namreč tu ni načrtovanih

novih gradenj. Negotova je tudi usoda šole v Zgornjem Kašlju. Njena investicijska vrednost je od takrat, ko je bila načrtovana, pa do danes, narasla kar še za enkrat, tako da bi zidava zdaj stala 140 milijonov dinarjev, iz III. samoprispevka pa je zagotovljena le polovica tega zneska.

Dvomi so tudi glede vrta, ki bi ga sicer morali po programu postaviti v Štepanjskem naselju, a je očitno, da so potrebe po njem večje v Novih Fužinah. Podatki kažejo, da bodo za prihodnja leta zmogljivosti VVO Oton Zupančič zadoščale za potrebe vseh treh krajevnih skupnosti Štepanjskega naselja. Letos so namreč celo ukinili enoto vrta v blokih, pa tudi vrtec v Hrušici bi bil precej prazen, če ne bi vanj od drugje vozili otrok, tudi iz Novih Fužin. Člani odbora so bili mnenja, da bi vrtec morali graditi v Novih Fužinah, začetni pa bi ga morali pripravi, saj vrednost denarja pada tako rekoc iz ure v uro.

DARJA JUVAN

Denarja je premalo

Borci NOV o predlogih 13. seje CK ZKJ

(Nadaljevanje s 2. strani)
Ohranjanje in razvijanje revolucionarnih tradicij NOB in socialistične revolucije je naša pomembna naloga. Zato se bomo še bolj povezovali z organizacijami in organi, ki imajo prav tako dolžnost na tem področju znotraj frontnih delov SZDL. Iskati moramo nove in primerne oblike in se truditi za

višjo kulturno raven. Naša skrb bo posvečena tudi socialni in zdravstveni zaščiti naših članov v skladu s stabilizacijskimi prizadevanji in materialnimi možnostmi naše družbe. Več moramo storiti pri razvijanju medsebojnih dobrososedskih in tovariških odnosov sosedske pomoči in obiskov ostarelih in bolnih borcev, ki se tako al

drugače ne morejo udeleževati skupnih delovnih in tovariških srečanj borcev NOV.

Spomnimo se vojnih in povojnih let, kako smo bili zavzeti, polni poleta pri opravljanju nalog. Taki, čeprav z manjšimi močmi, bomo tudi v tem trenutku, saj nam je enotnost še kako potrebna.

ANTON KOROŠEC

Kultorni dom Španski borci nam bo v novembru in decembru nudil vrsto kakovostnih prireditvev, ki bodo zadovoljile še tako zahtevne obiskovalce.

NOVEMBER

Razstave

Od 6. do 24. novembra bosta kar dve razstavi, in sicer foto razstava Vesne Stankovič in likovna razstava akademskega slikarja Damira Srdela. Ena bo v prostorih likovnega salona, druga pa v avli KD Španski borci.

Gledališče

6. novembra bodo v veliki dvorani člani KUD Proga 13 uprizorili gledališko predstavo Poročil se bom s svojo ženo: režija: Marjana Jevšjak.

Koncerti

8. novembra bo koncertiral Mešani pevski zbor Vevče, ki letos praznuje peto obletnico delovanja.

DECEMBER

Gledališče

4. decembra bo gledališče Komedija uprizorilo komedijo Prebudi se, Kato. Naj ob tem spomnimo, da je to gledališče poželo že vrsto uspehov s svojimi mjuzikli in komedijami, kot so Jalta-Jalta, Gubec beg itd.

V decembru še ena izvrstna predstava

Ne moremo še napovedati dneva, vendar je z Mestnim gledališčem ljubljanskim dogovorjeno, da bo decembra imelo v našem kulturnem domu Španski borci predstavo za izven uspešnico letošnje sezone Alenke Goljevšček Pod Prešernovo glavo (kratkočisna žaloigra v dveh dejanjih z epilogom).

Koncerti

V decembru bo tudi koncert klarinetista Svetislava Vasiča in pianistke Lidije Fajfar. O točnih datumih in urah vas bomo še obvestili prek Naše skupnosti in dnevnih časopisov.

VESTI IZ KULTURE

Likovna skupina Papirnice Vevče je 12., 13. in 14. oktobra pripravila na Velikem Trebeljevem likovno srečanje Trebeljevo 84. Srečanja se je udeležilo šest likovnih ustvarjalcev — akademikov in ljubiteljev, katerih mentor je bil to pot akademski slikar Veljko Toman.

Motivi, po katerih so segli udeleženci srečanja, so bili predvsem krajine in arhitektura na Velikem in Malem Trebeljevem, v Volavlu, na Prežganju ter smučišče in kočna na Velikem Trebeljevem. Počutje in ozračje na srečanju je bilo kljub petkovemu dežju enkratno, približno čez mesec dni pa bo na Vevčah razstava del, ki so nastala na srečanju.

Likovniki Likovne sekcije KUD Vide Pregarc pa so v oktobru organizirali srečanje slikarjev Ex tempore URH, ORLJE, PODMOLNIK 84, ki se ga je po pregledu seznama prijavljenih udeležilo 38 slikarjev!

Petega in šestega oktobra je bilo namreč v prostorih kulturnega doma Španski borci žigosanje predlogov, slikarji pa imajo ves mesec oktober možnost ustvarjanja na omenjenih območjih. Razstava na srečanju nastalih del bo v kulturnem domu Španski borci ob dnevu republike in bo predvidoma odprta 27. novembra.

Umrli je Alojz Mavrič

Dne 11. oktobra smo se poslovili od Alojza Mavriča s Kodeljevega, iz Zadrzne ul. št. 4.

Rodil se je leta 1906 v Sento-vrencu pri Gorici. S 14. letom je šel za zidarja, nato pa za šoferja in avtomehanika. Okušal je tudi grenkobo brezposelnosti in vojaškega življenja v italijanski vojski. Po odsluženju sta z bratom pobegnila v Jugoslavijo, kjer se je moral Lojze preživljati z najtežjimi priložnostnimi deli, da sta z ženo lahko preživljala sebe in kasneje še dva sinova. Leta 1942 so ga Italijani internirali na Rab, ker je bil od ustanovitve OF njen podporni član in aktivist. Iz internacije se je vrnil v sestavi narodnoosvobodilne Rabske brigade, zatem pa je kot odlični mehanik delal v partizanskih delavnicah v Čre-

mošnjicah in v Starih žagah. Postal je poročnik JLA. Član ZKJ je postal leta 1944 v Čremošnjicah. Po končani vojni se je Alojz Mavrič ali Dži Dži, kot so ga klicali prijatelji, zaposlil v Izolirki, kjer je bil tudi kot inovator prispeval k čimhitrejši izgradnji domače industrije. Leta 1948 je bil v Izolirki sekretar OO ZK, neumoren aktivist pa je bil tudi na terenu, še zlasti v TVD Parizan Zelena jama, ki ga je več let tudi vodil. Za svoje uspešno delovanje je prejel več družbenih priznanj in odlikovanj. Njegovi prijatelji ga bomo ohranili v trajnem spominu kot zavednega Slovenca, hrabrega borca, odličnega delavca in neumornega športnika. Družbenopolitične organizacije Kodeljevega